

Diagnoza -dysleksja i co dalej...

Drodzy Rodzice nie należy się zamartwiać. Zazwyczaj w każdej klasie jest kilkoro takich uczniów. W razie wątpliwości warto porozmawiać ze specjalistą, należy zapytać, co można zrobić i jak należy wspierać dziecko. Dziecku natomiast należy spokojnie wytłumaczyć, na czym ta dysfunkcja polega (na tyle, na ile dziecko potrafi zrozumieć). Dobrze jest powiedzieć dziecku, że będziemy wspólnie pracować, że na niektóre prace trzeba będzie poświęcić trochę więcej czasu, ale dzięki temu w przyszłości będzie odnosić sukcesy, będzie miało ogromną satysfakcję, z pokonania trudności. Uczniowie z dysleksją to zdolne dzieci, które mają duży poziom wiedzy ogólnej, a w wielu dziedzinach odznaczają się nawet szczególnymi zdolnościami i umiejętnościami. Przykładem może być doskonała znajomość na komputerach, rekompensując sobie w ten sposób swoje słabe strony. Uzdolnienia i zainteresowania dziecka często pomagają mu kompensować problemy w nauce. Należy również pamiętać o tym, że otrzymanie opinii z diagnozą dysleksji rozwojowej, nie jest równoznaczne ze zwolnieniem dziecka z pracy nad trudnościami. Jeżeli takiej pracy nie podejmiemy, trudności będą się pogłębiały i w konsekwencji znacznie ograniczą dziecku osiągnięcie sukcesów szkolnych na miarę jego rzeczywistych możliwości. Chcąc naprawdę pomóc, rodzice powinni konsekwentnie wspierać dziecko w wytrwałej i przede wszystkim systematycznej pracy. Ono także może uczyć się z powodzeniem, osiągając bardzo dobre wyniki, a w przyszłości studiować na wymarzonej uczelni. Ważne jest, aby miało ono uwagę i troskliwą pomoc swojego rodzica w pokonaniu tego problemu. Dysleksja nie ustępuje samoistnie. Terapia pedagogiczna to proces, którego skuteczność zależy od systematyczności, wytrwałości w pracy i właściwego postępowania. Odebranie opinii z poradni psychologiczno – pedagogicznej to tak naprawdę początek działań i zobowiązań do pracy pod okiem nauczycieli i rodziców.

Iwona Dymowska